

Eija Aromaa

Kuivan maan purjehtija

ntamo

Kuivan maan purjehtija

© 2016 Eija Aromaa
isbn 978-952-215-641-9

Taitto Eija Aromaa ja Make Copies

Munankuorimosaiikkityöt Paula Tuulari

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2016
ntamo
www.ntamo.net

Eija Aromaa

Kuivan maan purjehtija

ntamo

Paulalle

Kaikki alkoi kun näin unen, jossa minulle kerrottiin että keskellä kirjaani on Rumi. Siihen päivään tai yöhön mennessä en ollut kuullutkaan Rumista. Päätin ottaa selvää hänestä. Sille tielle lähtiessäni en tiennyt joutuvani tähän missä nyt olen. Minulle syntyi ongelma: rakastuin Rumiin. Kukapa ei, voin vain todeta. Vietin pitkää kesää Rumin kanssa rannoilla ja kivikoissa. Uin meressä niin kuin en koskaan ennen ollut uinut. Rumin runot ja ajatukset muotoutuivat minussa tankarunoiksi. Tein niitä omaksi ilokseni ja muutamalle ystävälleni. He lukivat auliisti ja säälien nähden mihin hetteeseen olin uponnut.

Runoissa Rumi puhuu minulle. En halua häntä jäljittää enkä siihen edes pysty. Rumin runot ovat loistokkaita omassa Tabrizin auringon loistossa. Olen kaukana sieltä.

Kiitän kannustajiani. Paula Tuulari. Minä kiitän sinua. Kiitän Jaakko Hämeen-Anttilaa suomennoksista joita ilman olisin Rumista vapaa ja ongelmaton. Hän kehotti minua tunnustamaan velkani ja vaikutteeni Rumille. Minä tunnustan! Kiitän Kai Niemistä rohkaisusta tankavariaatioiden tekemiseen.

Tankarunot ovat siinä järjestyksessä missä olen ne kirjoittanut ja kokenut. En kykene niitä ryhmittelemään. Alkupään runot ovat enemmän Rumin suoria ajatuksia. Toimikoon ne johdatteluna Rumin maailmaan. Keskelle kirjaa sekoituin mukaan. Lopulta en enää tiennyt rajaa mikä on minun, mikä on Rumin.

En koskaan ajatellut julkaisevani Rumi-tankoja. Nyt kun niin on käymässä, sydämeistäni toivon lukijoille sen ilon ja rakkauden tien löytämistä jota Rumi viitoittaa. Olkaa hyvä. Etsikää. Se on teissä. Sisällänne.

Vaasassa, meren vuoroin viilentyessä, vuoroin lämmetessä

Eija Aromaa

Puren sormiini
kun kasvosi on poissa
ja näytän surun.
Kuumotuksesi puute
saa minut kalpeaksi.

Kuivat huulen
ilman suudelmiasi
vain odottavat
että hengität minuun
niin että alan soida.

Olen sinussa
niin vahvasti että en
kaipaa mutta jos
tulisit luokseni niin
itkisin ikävääni.

Yksinään puhun
tuulelle kun olet pois.
Ei minun muuten
tarvitsisi sanoa
mitään jos vain olisit.

Minä olen maa,
kuivuudesta karhea.
Olet sateeni
joka nostaa arpeeni
kevään kukkaloistoa.

Olet kaukana.
Ikkäväni valvottaa
pitkän yön läpi.
Olet lähellä enkä
saa rakkaudesta rauhaa.

”Kaikki alkoi kun näin unen, jossa minulle kerrottiin että keskellä kirjaani on Rumi. Siihen päivään tai yöhön mennessä en ollut kuullutkaan Rumista. Päätin ottaa selvää hänestä. Sille tielle lähtiessäni en tiennyt joutuvani tähän missä nyt olen. Minulle syntyi ongelma: rakastuin Rumiin. Kukapa ei, voin vain todeta. Vietin pitkää kesää Rumin kanssa rannoilla ja kivi-koissa. Uin meressä niin kuin en koskaan ennen ollut uinut. Rumin runot ja ajatukset muotoutuivat minussa tankarunoiksi.”

Eija Aromaa

